

Gods perspectief

voor Albanië

project gemeentestichting Maarten en Gerdien Blom

“Maar wij hebben deze schat in aarden kruiken, opdat de allesovertreffende kracht van God zou zijn en niet uit ons.” (2 Korinthiërs 4:7).

Een blokkade van zegeningen

De afgelopen jaren hebben we de schat van het evangelie proberen te delen met de mensen om ons heen. Hoewel we veel mooie dingen mochten zien gebeuren, ervaren we ook regelmatig een blokkade. Een blokkade van aardse zegeningen. Aardse zegeningen kunnen een kloof slaan tussen christenen onderling. De leden van de kerk in de stad met wie we samenwerken, hebben een hoger welvaartsniveau dan de mensen in Mushqeta. Ons team bestaat uit Albanezen die een opleiding hebben kunnen betalen en daarom een redelijk gunstig toekomstperspectief hebben. Terwijl de mensen in de bergdorpen vast blijven zitten in de armoedespiraal. Wij zelf als zendingsgezin vormden misschien nog wel de grootste blokkade wat welvaartsniveau betreft: een Nederlands paspoort, een goede opleiding, een stabiel inkomen, een huis dat koel is in de zomer en warm in de winter, een auto en ga zo maar door. En naast al die materiële welvaart ook de zegen van een kinderrijk gezin: prachtige, intelligente en gezonde kinderen, met alle middelen tot een goede opleiding, particuliere ziekteverzorging en een stralende toekomst.

Aan gruzelementen geslagen

Vanuit die welvaartspositie een jonge gemeente dienen, waar mensen worstelen met armoede en onrecht, terwijl ze keer op keer vastlopen in een corrupt systeem van ziekteverzorging en onderwijs, dat kan soms wrang zijn. Dat positieverschil tussen ons en de Albanezen, viel echter in één keer weg toen Miriam overleed. In één klap was het voor iedereen duidelijk dat welvaart breekbaar en relatief is. We zouden maar wat graag met onze Albanese gemeenteleden willen ruilen van bankrekening, paspoort of woning, als we Miriam daarmee terug kunnen krijgen. Maar dat kan niet en we zijn nu gebroken met de gebrokenen. Hoop vasthouden, temidden van pijn is nu niet meer een theoretische boodschap die we verkondigen. Het is onze enige manier om te overleven. En dit wordt opgemerkt, omdat veel mensen – juist ook nu – naar ons kijken. Zowel uit

n
i
e
u
w
s
b
r
i
e
f

bewogenheid als uit nieuwsgierigheid.

De Bijbeltekst over de schat in aarden kruiken, is nu dagelijkse realiteit voor ons geworden. Onze aarden vaten zijn aan gruzelementen geslagen. Uit onszelf kan nu geen kracht komen. Maar juist omdat we nu gebroken zijn, is de schat die we meedragen en de allesovertreffende kracht die ons staande houdt extra zichtbaar.

Van dood naar leven

Maar... gaat de bovenstaande Bijbeltekst wel over situaties zoals plotseling overlijden? Het bijzondere is, dat het juist over sterven gaat: "Wij dragen altijd het sterven van de Heere Jezus in het lichaam mee, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam openbaar wordt. Zo is dan de dood werkzaam in ons, maar het leven in u" (vers 10 en 12). In 2 Korinthe 4 en 5 staat sterven en opstanding centraal en zijn er veel bemoedigende teksten, zoals "Wij houden onze ogen immers niet gericht op de dingen die men ziet, maar op de dingen die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn van het ogenblik, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig".

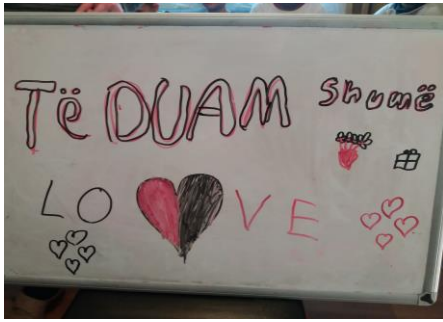
Voortgang en overdracht van het werk

In september zijn we, na de begrafenis van Miriam in Nederland, naar Albanië teruggekeerd. Maarten heeft zijn werkzaamheden in Mushqeta weer vrij direct na aankomst opgepakt. Hij werkt nu samen met Kleant, die het werk in juni zal overnemen. Kleant is ouderling in de kerk in Tirana en heeft zo'n vijftien jaar werkervaring bij de politie. Hij heeft een betrouwbare naam, leeft dichtbij God, is getrouwd met Mertila en gezegend met drie zoons. In overleg met de GZB en de kerk in Tirana is besloten om Kleant en Mertila aan te stellen als onze opvolgers. Dit voorstel was al gemaakt in het voorjaar van 2018, omdat er aan het begin van onze uitzending al besloten was dat we het werk zouden overdragen aan Albanezen zodra dit mogelijk zou zijn. In 2013 was er al een lange termijn planning opgesteld, waarin stond dat we het werk in 2018 stap voor stap zouden gaan overdragen, zodat we onze uitzending in 2019 zouden kunnen beëindigen. Kleant heeft zijn baan bij de politie opgezegd en is met ingang van augustus als evangelist aan de slag gegaan (met financiële ondersteuning vanuit de GZB). Toen Miriam 8 augustus overleed en wij onverwachts naar Nederland zijn gegaan, kon het werk in Mushqeta dus doorgaan.

HopeMade

Ook het HopeMade werk heeft de afgelopen maanden kunnen doorgaan, omdat Gerdien al veel taken aan Zana als projectleider had gedelegeerd. Gerdien heeft bij terugkomst uit Nederland nog een maand gewerkt en heeft ook nog wat activiteiten kunnen organiseren voor de GZB-vrouwenreis. Evenals de twee voorgaande GZB-vrouwenreizen waren de ontmoetingen tussen de Albanese en Nederlandse vrouwen wederzijds bemoedigend. Half oktober heeft Gerdien haar werkzaamheden neergelegd en begin november is Ezra geboren. Inmiddels heeft Gerdien weer het een en ander opgepakt, maar het werk staat grotendeels in het

'Want de dingen die men ziet, zijn van het ogenblik, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig'

De kinderen van de Engelse les hebben 'te duam' (we love you) geschreven als verrassing en welkom voor Maarten.

Daljani heeft veel plezier in de gitaarlessen en kan al heel wat liedjes spelen.

Kleant, Maartens opvolger

kader van overdracht.

De komende maanden

De doordeweekse activiteiten worden druk bezocht: gitaarlessen voor kinderen en jeugd, Engelse les, naaicursus en bijbelstudiekringen. Verder worden er elke donderdag families in de dorpen bezocht, samen met het team uit Tirana. Maarten zal de komende maanden nog actief betrokken blijven bij de activiteiten, Gerdien zal haar aandacht meer gaan richten op voorbereiding van de remigratie naar Nederland. Verder hebben zowel Maarten als Gerdien inmiddels sollicitaties lopen en zijn we op zoek naar een huurhuis in Bodegraven of naaste omgeving. Mochten er tips zijn, houden we ons graag aanbevolen...

Ons gezin

We missen Miriam erg. Het gemis voelen we niet alleen afzonderlijk van elkaar, het heeft invloed op de hele gezinsdynamiek. Er is een gat in ons gezin

geslagen en dat merk je in zowel grote als kleine dingen. Iedereen heeft zijn verdriet en uit dit anders. Maar samen proberen we een nieuwe weg te vinden om verder te gaan en dat lukt gelukkig stapje voor stapje.

Het is niet makkelijk voor onze kinderen om nu weer een nieuw groot veranderingsproces aan te gaan: remigratie naar Nederland. Er zitten leuke kanten aan, maar het betekent vooral ook afscheid nemen en loslaten. Afscheid nemen van de wereld waarin ze zijn opgegroeid, afscheid van school en de vrienden met wie ze jarenlang zijn opgetrokken.

Het is ook Miriams leefwereld die we achter moeten laten. En hierdoor voelt het alsof we Miriam zelf voor een deel in Albanië achterlaten, wat pijn doet. Haar grafje is in Nederland, maar dat geeft weinig troost. De enige troost in leven en sterven ligt in het feit dat ze eens zal opstaan uit dat graf. We hebben altijd uitgezien naar de wederkomst van de Here Jezus, maar de laatste paar maanden is ons verlangen naar de nieuwe hemel en nieuwe aarde veel intenser geworden dan voorheen.

COLOFON

Maarten en Gerdien Blom zijn in 2012 door de GZB vanuit de Hervormde gemeente te Katwijk aan Zee uitgezonden naar Albanië.

De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed! U kunt uw betrokkenheid óók tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op bankrekeningnummer NL86 RABO 0163820643* ten name van Hervormde Gemeente te Katwijk aan Zee. Dank voor uw onmisbare steun!

**Deze rekening is een speciale rekening voor het werk van Maarten en Gerdien, een extra vermelding is daarom niet nodig.*

Voor adreswijzigingen en overige informatie:

GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen | T 0343-512444 | E info@gzb.nl | W www.gzb.nl